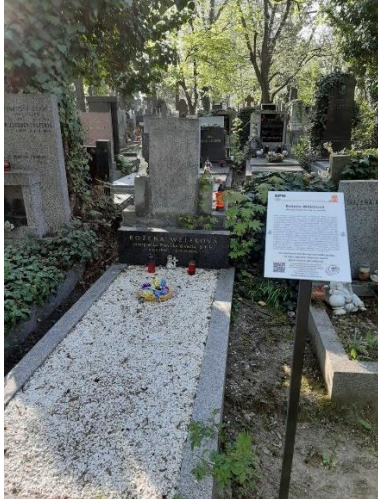

Božena Weleková 8. 2. 1910 – 10. 12. 1979

herečka a loutkoherečka

Olšanské hřbitovy IX, odd. 4, hrob 485

adopční nájemkyně paní Helena Hesselbarth (od r. 2017)

Božena Weleková, rozená Vokounová (8. 2. 1910 – 10. 12. 1979) byla herečka a loutkoherečka. Narodila se v Praze na Smíchově. Vyučila se zlatnicí, ale po vyučení pracovala jako úřednice. Už od mládí se věnovala divadlu. Nejprve v ochotnických spolcích Vojan v Radotíně a v Čechii. Poté účinkovala namátkou v *Divadle práce* v Praze, ve *Fenixu* a v *Městském divadle* v *Jablonci*. Měla nejen herecký, ale i hudební talent a 4 oktávový rozsah a tak se na divadelní scéně uplatnila i v operetě a ztvárnila zde řadu velkých rolí. Za 2. světové války byla totálně nasazena a tam se seznámila se svým druhým manželem, hercem, loutkářem a řezbářem Janem Vavříkem–Rýzem. Po osvobození v roce 1945 ho následovala do angažmá u profesora Josefa Skupy v *Divadle Spejbla a Hurvínka* jako loutkoherečka. Její talent a nadání jí záhy umožnily nejen bravurně ovládnout práci s loutkou, ale především převzít po Anně Kreuzmannové interpretaci postavy *Máničky*, které propůjčila svůj hlas na dalších více než 20 let. Vytvořila tak vynikající partnerku prof. J. Skupovi, J. Vavříku-Rýzovi i Miloši Kirschnerovi. Manuální a technická zručnost, herecké a pěvecké ambice jí pomáhaly zejména při hře s loutkou ve vizuálních a hudebně pantomimických scénkách, které tvořily páteř někdejších zahraničních pořadů Skupovy éry. Po odchodu do důchodu v roce 1968 ještě vystupovala se souborem p. Kacíře ve Vinohradské nemocnici, se Staropražskou pětkou a v epizodních televizních rolích. Za svůj přínos kultuře obdržela Božena Weleková v roce 1968 *Vyznamenání za vynikající práci*.

foto hrobu: archiv SPH

portrét: archiv Heleny Hesselbarthové

volně podle: archivu paní Heleny Hesselbarthové

https://cs.wikipedia.org/wiki/Bo%C5%BEena_Welekov%C3%A1

<https://www.youtube.com/watch?v=OLze1QzqSaw>